

TÚLMÉRETEZETT A KÖZSZOLGÁLAT?

A versenyszféra, a töképenzes nem akar túlköltekezni! Erről beszélnek a multik, erről a magyar pénzemberek, erről a magyar – a jelenlegi – kormány jó néhány tagja. Csakhogy olvasván, hallgatván sokféle felmérést, tanulmányt, nem igen derül ki, mi is valójában a túlméretezett arány? Egy szám kering visszatérően a köztudatban: 800 ezer közalkalmazott, s erről szól minden történet. Nos, az már fehéren-feketén bizonyított, hogy e szám nem valós, s főleg nem tudni, mit is kell(ene) elvégezni, mi az állam dolga?

Olcsóbb államot – kiáltják sokan s a hozzá(nem)értő azt érti ez alatt, hogy minél kevesebb részt vállaljon az állam a társadalmi kötelezettségekből. Hiszen erről szól az európai követelmény, erről az euró bevezetése, erről sokféle bajunk... Csakhogy arról nem esik szó: mivé legyen a szociális ellátás, a nyomorgók nagy tömege, a közoktatást ki finanszírozza, a fiatalok nevelését, ki gyógyítson, a rendet, biztonságot ki őrizze – és főleg, mindezt mennyiért?

Az állam vonuljon ki...

A magántulajdon szentsége mindenekfelett – hirdeti a mai rendszer. Tehát, ez azt is jelenti, hogy akinek valamire szüksége van, az fizesse meg! Ez a gondolatmenet annyira sántít, mint amikor rendeletet alkotnak a koldusok pénzbírságáról: fizessenek – a szegények! Tizen-ezreket, büntetésenként! Fizessék a gyógyszert, a közoktatást, a főiskolát, a megélhetést, talán a minimálbért? Talán a semmiből, a hónap végéig nem tartó fizetésekből?

S hogyan adhatnának választ azok, akik azt sem tudják, mi a köztisztviselőket értik rajta, a minisztériumok, önkormányzatok dolgozóit...

„Az állam vonuljon ki...” harsogják a multik és társaik, a gazdasági érdekeltek, a jövedelmek megtermelői. „Nincs rosszabb tulajdonos az államnál!” – ezt is harsogják, amíg meg nem veszik olcsón az állami vállalatokat. Aztán elbocsátják a szakembereket meg a nem szakembereket, „gazdaságossá” teszik a termelést. A nyomor pedig nő. De hogy mi legyen az idősekkel, a betegekkel, a gyermekekkel, a megélhetést szorgalmazó fiatalokkal, arra nincs elfogadható

válasz! Csak arra, hogy az állam vonuljon ki! Persze, ne kelljen fizetni, „eltartani” a jogos társadalmi igényeket kielégítőket...

A közalkalmazottakat képviselő SZEF honlapján az egyik rádió érdekvédelmi műsora látható. A riportban részt vesznek: Zongor Gábor főtájtár, a települési önkormányzatok szövetségétől, Varga László, a Pedagógus Szakszervezet elnöke, Szabó Endre, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának elnöke, egy akadémikus, Lörincz Lajos, azt firtatják: miért és jogosan hangolják-e a közvéleményt a „leépítés” mellé?

Maguk az érdekeltek, a pedagógusok, orvosok, nővérek, tisztviselők, rendvédelmi ügy fogalmaznak: „Miért támadja a kormány a saját apparátusát?” Egyszerűbb lenne azt válaszolni: mert nem képes ellenállni a nyomásnak. De talán nem kifejezetten erről van szó. Inkább talán arról, hogy a világ, a korszellem, a mai igény egy racionálisabb, a feladatokhoz igazodó államszervezetet kíván. S főleg meghatározni annak körét, mit is kell az államnak a polgárai számára biztosítania.

Nem mai keletű a megfogalmazás: a régi, uralkodó állam idejét múlta, de még nem tudni, mit is kellene és hogyan szolgálni a megváltozott igényeket. S a kérdéssel egyetlen kormány, semmiféle politikai erő vagy elit nem mert, nem akart szembenézni a rendszerváltás óta eltelt tizenhat esztendőben

Hogy nem akart? Persze, hogy nem. Hiszen a jutalmazások tárgya és alanya a busásan jövedelmező állami beosztás volt – a kormányzó párt győzelmén sikeresen munkálkodóknak.

(Folytatás a 3. oldalon)

HÁZUNK TÁJÁRÓL

KAMPÁNYSTART ORSZÁGSZERTE

DUNAKANYAR: „Naponként szünek meg munkahelyek. Százezrek vannak kereset nélkül. Mi azt akarjuk, hogy a munkájából mindenki tisztességesen megélhessen, és jusson több pénz egészségügyre, oktatásra.”

BÉKÉS: „Büszkék vagyunk arra, hogy a mi pártunkban indulnak hentesek és bádigosok – jegyezte meg Thürmer Gyula, utalva az egyik kereskedelmi televízió műsorvezetőjének izléstelen megjegyzésére.”

- Bemutatkoznak a képviselőjelöltek
- Választási tudnivalók
- Állásfoglalás az Európa Tanács határozata ellen

(4., 5., 8. oldal)

Szabadság, egyenlőség, szolidaritás

Amikor 1789-ben az elkeseredett nép megrohamozta és elfoglalta a Bastille-t, sok minden megváltozott a világon. Leginkább a gondolkodásmód a mindenkor uralkodó osztály hatalmának szilárdságáról, amelyet azok után akár egyetlen nap alatt is megdönthetett a nép. Ennek élő bizonyítéka volt az 1848-as Népek Tavasz, majd a Párizsi Kommün, aztán pedig A Nagy Októberi Szocialista Forradalom és a Magyar Tanácsköztársaság.

A történelem mindig megismétli önmagát. Csakhogy a spirális fejlődésnek megfelelően eggyel magasabb fokon, mint korábban. Ennélfogva igazi tanítómester. A pöffeszkedő hatalom nagy elvakultságában ezt azonban rendszeresen figyelmen kívül hagyja. Pedig nem ártana, ha jobban odafigyelnének az újkori demokráciák alapelveire, amelyeket már a Nagy Francia forradalomban is megfogalmaztak: „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség”.

De vajon hogy néz ki ez a hármás alapelv manapság, a

21. században? Ha jól körülnézünk, azt láthatjuk, hogy a világ jelentős részén ezek a nemese elvek nem igazán valósultak meg.

A szabadság mindenkié

A kapitalizmus az egyik legérzékletlenebb és legkegyetlenebb osztálytársadalom a történelem folyamán. Különösen ez a legutolsó, az egyre inkább globalizálódó, liberális formája. Ennek a polgári demokráciának a szabadságésszménye az egyik

legkiáltóbb ellentmondás, melyet megfogalmaztak. Mert mi is ez a szabadság lényegében?

Nem más, mint a gazdagok szabadsága, a pénz mindenhatósága, a tőke totális szabadsága – és nem pedig az egyszerű embereké. Nem a szegényeké, az elesetteké. Pedig az eredeti eszme szerint: „Minden ember születésétől fogva szabad!”

Első a belső szabadság, a gondolat, a beszéd, a kommunikációs szabadsága. Ezt követi, illetve ebből adódik a legalapvetőbb dolgokhoz való jog: a normális étel, a lakhatás, a ruházkodás és a közlekedés szabadsága. Persze mindezek már gyerekkortól kezdve.

Ezekből következik az önmegvalósítás szabadsága, mely csak akkor érhető el, ha a legalapvetőbb dolgok adottak. Mert ugyan hogyan is gondolhatna valaki a saját érvényesülésére, a

saját választott élethivatására, ha a családjának nincs mit ennie?! Vagy nincs hol laknia! A legtehetségesebb gyermekek vesznek el a szegénység miatt.

Az úgynevezett szabadságjogok tehát nem adtak meg mindenkinek ebben a társadalomban. Hiszen a szabadság nem azt jelenti, hogy az egyik ember szinte mindent megtehet, a másik pedig nem. Pedig ez így van manapság. A hatalom és a pénz kedvezményezettjeinek hatalmas cselekvési szabadsága össze sem hasonlítható a szegények beszűkített, korlátoktól hemzsgő kis világával. Pedig a szabadság mindenkié!

És mit kellene jelentenie ennek az eszménynek manapság egy döntési pozícióban lévő ember számára?

(Folytatás a 3. oldalon)

CIKKEINKBŐL

- A huszonötök Európájából jelentjük
- Politikai társbérlet Portugáliában (2. oldal)
- Vélemények (6. oldal)
- Emlékezz és ne felejts!
- A gyékényből szőtt falu (7. oldal)
- Forradalmi távlat (8. oldal)

Ellentmondó foglalkoztatási adatok

A munkaügyi központ igazgatója elsősorban a számok tükrében mutatta be a munkanélküliség és foglalkoztatottság alakulását, de az kérdés maradt, hogy mindez a gyakorlatban mit jelent. (3. oldal)

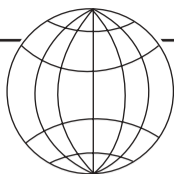
ISMÉT MOLDOVA!

ELŐZETESEN CSAK A SZABADSÁGBAN

Örömmel tudatjuk, hogy március közepén megjelenik Moldova György Az utolsó tölteny című önéletrajzi regényének hatodik kötete, az Éjféli napsütés (Szatírák és karcolatok), amelyből a szerző jóvoltából ismét csak A Szabadság hasábjain olvashatnak előzetesen részleteket, jövő heti számuktól.

TARTSANAK VELÜNK, OLVASSUNK EGYÜTT!

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Január 25. Az Európai Bizottság felszólította Ausztráliát, az Egyesült Államokat és Kanadát, hogy gyorsítsák fel az uniós állampolgárok vízummentességének megadásáról szóló tárgyalásokat. Az említett országokból vízummentesen lehet az EU-ba utazni, miközben az újonnan csatlakozottak (kivéve Szlovénia) és Görögország polgárai vízumkötelesek. Az USA szerint az országokénti elbírálás akár hosszú évekig is eltarthatnak.

Január 26. Bejegyezték az új Horvát Kommunista Pártot. A párt elnöke a vukovári 43 éves Dragan Batak. A kommunisták lehetséges partnernek tekintik az összes többi horvát pártot, kivéve a szélsőjobboldali Horvát Jogpártot. Az alapítók elmondták: a HKP nem szélsőbaloldali, hanem modern párt.

Január 27. A Kongói Köztársaság veszi át az Afrikai Unió soros elnökségét a darfüri konfliktusban érintett Szudán helyett, amely egy évvel később kerül sorra. A szervezet Kartumban folyó ideai csúcserkezte különbizottságot állított fel a darfüri kérdés megoldására.

Január 28. A palesztin választásokon elsőprő győzelmet aratott a radikális Hamasz. Az eddig kormányzó Fatahnak mindössze 43 hely jut a 132 fős parlamentben. Az eredmény nemzetközi megítélése többnyire negatív: az USA, az ENSZ és az EU nyilatkozó illetékesei nem tárgyalnak a Hamasszal, amíg az nem mond le az erőszakról és Izrael megsemmisítéséről. A muszlim államokban viszont örömmel fogadták a Hamasz győzelmét.

Palesztin fiatalok választási plakátok előtt

Január 29. Megnyílt Davosban az idei Világgazdasági Fórum mintegy kétezer résztvevővel, amelynek fő témája a harmadik világ szegénysége, az EU helyzete, a világ olajellátásának kérdései. Eközben zajlik Caracasban ellenrendezvényként a Szociális Világforum. A baloldali, piac- és Amerika-ellenes eseményre nyolcvanezer embert várnak a világ minden részéből.

Január 30. Másodszor is bizalmat kapott hat évre a finn elnökválasztáson a szociáldemokrata Tarja Halonen. 1982 óta a szociáldemokraták töltik be ezt a posztot. A 62 éves régi-új elnök asszony korábban több miniszteri posztot viselt a kormányban. A mostani kampányban az egyik kiemelt kérdés Finnország esetleges NATO-tagsága volt, figyelembe véve, hogy a balti államok csatlakoztak az észak-atlanti szervezethez. Halonen szerint pillanatnyilag ez nem sürgető feladat.

Január 31. Újra szállít Oroszország Grúziába gázt, miután befejezték a két országot összekötő fő csővezeték javítási munkálatait. Az egy hét gázhiány után a grúzok szerint néhány nap múlva visszaállhat a szokásos szállítási mennyiség. A kapcsolatok továbbra is fagyosak: Tbiliszi Moszkvát vádolja a vezeték szándékos megrongálásával.

● A cseh **Vladimir Spidla** az Európai Bizottság foglalkoztatáspolitikáért, szociális ügyekért és esélyegyenlőségért felelős tagja a napokban rövid látogatást tett Budapesten. A Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztériumban tartott sajtóértekezleten Spidla elmondta, hogy magyar partnerrel folytatott megbeszéléseinek fő témája az *Európai Szociális Alap* (ESZA) által finanszírozott programok megvalósításának a helyzete volt. A biztos hangsúlyozta, hogy tapasztalatai alapján „javítani kell a koordinációt az egyes szakterületek között és fontos feladat a *humán tőkét érintő beruházások fejlesztése*”. Spidla megjegyezte, hogy szakítani kell a túlzott informatikai szemlélettel. Magyarország az EU-forrásokból a 2007–2013-as időszakban mintegy 22 milliárd euró támogatásban részesül, ami hétszer nagyobb az előző keretnél. Az EB kiemelt feladatnak tekinti a *szociális partnerekkel* nemzeti és európai szinten való párbeszédet. Fellépnek a diszkrimináció minden megnyilvánulása ellen, és a *roma integráció* prioritást élvez a 2007–2013-as költségvetési időszakban is. Spidla megtekintette a ferencvárosi „Dzsumbug projekt” megvalósítását. *Baráth Etele* európai ügyekért felelős mi-

A huszonötök Európájából jelentjük

niszter elmondta, hogy a 2006. év végéig esedékes EU-támogatások kilencven százalékát odaítélték, nyolcvan százalék esetében szerződést kötöttek és egyötödük már ki lett fizetve. Csizmár Gábor munkaügyi miniszter megemlítette, hogy „humán erőforrás fejlesztésére” az idén 750 millió eurót kapunk Brüsszelből.

Csizmár hangsúlyozta, hogy az EU négy szabadságjoga közül kettő: a munkaerő és a szolgáltatások szabad áramlása még nem valósult meg. A miniszter szerint nem szabad, hogy „első- és másodosztályú Európa, valamint első- és másodosztályú munkavállaló” létezzon. Egyes kontinensünkön kívüli országok polgárai könnyebben tudnak elhelyezkedni Nyugat-Európában, mint az új tagállamok munkavállalói. Csizmár az adminisztratív korlátozások enyhítését sürgette, és „engedélyezés helyett bejelentést” javasolt. A korlátozásokat a jövőben nem az egész országra, hanem területi alapon és konkrét szakmákra kellene alkalmazni. A magyar fél kétoldalú megállapodásokkal igyekszik meggyorsítani a munkaerő szabad áramlását.

● A TNS közvélemény-kutató intézetnek az *Irish Times*ban közzétett adatai szerint az ország lakosságának 78 százaléka azt gondolja, hogy *túlságosan magas az új tagállamokból érkező munkavállalók száma*, és ezért szükséges lenne korlátozásokat bevezetni. A megkérdezettek egybehangzó véleményére hivatkozva a lap azt írta,

hogy „a külföldiek jelenléte nehezebbé teszi az írek elhelyezkedését, lenyomja a béreket és rontja a munkafeltételeket”. A felmérés szerint csak a lakosság 23 százaléka helyesli külföldi munkavállalók korlátlan bevándorlását. Az EU bővítésekor, 2004. május elsején csak Írország, Nagy-Britannia és Svédország nem alkalmazott korlátozást az új tagállamokból érkezőkkel szemben. A csatlakozási szerződések alapján a korlátozásoknak 2006. május elsejétől további három évvel való meghosszabbítását az érintett kormányoknak „megfelelően indokolniuk” kell. Sajtójelentések szerint a magyar szempontból legfontosabb két relációban, *Ausztriában és Németországban* egyelőre nem várható változás.

● **Michael Gloss** német gazdasági miniszter tiltakozott Martin Bartenstennél, az EU soros elnökségét ellátó Ausztria gazdasági miniszterénél az EU-alapok egyes nyugat-európai gyáraknak Kelet-Európába történő áthelyezésekor való esetleges felhasználása ellen. A német felháborodás oka az, hogy a *svéd Elektroluxhoz tartozó AEG-gyár Lengyelországba való áttelepítése miatt bezárja a kétezer alkalmazottat foglalkoztató nürnbergi üzemét*. Brüsszeli illetékesei viszont azt állítják, hogy a vállalat a „költözködéshez” nem kapott pénzt az EU-büdzséből. **Jose Manuel Barroso**, az EB elnöke kijelentette, hogy „nem fogadható el, hogy az állampolgárok fizessék meg a gyárak áthelyezését”.

Günter Verheugen

Barroso hozzáfűzte, hogy a pénzügyi segítségben részesülő vállalatok egyik országból a másikba öt éven belül való átköltözésekor vissza kell fizetni a kapott támogatást. 2007-től ez az idő már hét évre emelkedik. **Günter Verheugen**, az EB ipari biztosja azt mondta, hogy számos helyen a rosszabb munkakörülmények elfogadását az üzemeknek a kelet-európai országokba való áthelyezését kilitásba helyező fenyegetéssel érik el. A nürnbergi eset politikai vihart okozott Németországban, mivel a régió a háztartási gépgyártás hagyományos központja. Az utóbbi időszakban egyébként több német gyár települt át az olcsóbb munkaerőt és jelentős adókedvezményt biztosító kelet- és közép-európai tagállamokba. Politikai elemzők szerint az európai alkotmány Franciaországban történt elutasításának a fő oka a munkahelyek áthelyezéséről való féltelenség volt.

– Munkatársunktól

Politikai társbérlet Portugáliában

Január 22-én elnökválasztást tartottak az Ibériai-félsziget kisebbik államában, amelyen a szavazatok 50,6 százalékával a 67 éves **Anibal Cavaco Silva** közigazdász győzött. Az új államfő 1985–1995 között miniszterelnök és a jobbközép irányzatú Portugál Szociáldemokrata Párt (PSD) elnöke volt. A második helyezett, a voksok 20,7 százalékával a függetlenként induló, szocialista **Manuel Alegre** lett. A Szocialista Párt (PS) hivatalos jelöltje, az elnöki tisztséget 1986–1996 között betöltő, 81 éves **Mario Soares** csak a szavazatok 14,3 százalékát kapta. Az Egyesült Demokratikus Koalíció **Jerónimo Sousa**, a Portugál Kommunista Párt (PCP) elnökét indította, aki 8,6 százalékos eredményt ért el. A részvétel 62 százalékos volt.

Az eredmény kudarcot jelent a kormányzó szocialisták számára, mert az 1974-es „szegfűk forradalma” óta először lett jobboldali politikus az elnöki rezidencia, a Belem palota lakója. A szocialista jelöltek bukásához hozzájárult, hogy a párt vezetősége *megosztott volt a személyi kérdésekben*. A PS rossz szereplését elsősorban az okozta, hogy a bérből és fizetésből élők életszínvonalát csökkentő, népszerűtlen intézkedések miatt a portugálok „figyelmeztették” a tavalyi vá-

lasztások után hatalomra került *Socrates-kormányt*. Nagy elégedetlenséget váltott ki, hogy a közalkalmazottak nyugdíjkorhatára 60-ról 65 évre módosult. Az ország az egykori EU 15-ök legszegényebb tagja, az egy főre eső GDP az uniós átlagnak alig hetven százaléka. A nemzeti jövedelem tavaly mindössze 0,6 százalékkal emelkedett, a növekvő munkanélküliség pedig elérte a 7,7 százalékot. A szocialista kabinet a jövőben kényszerű „társbérletben” fog élni a tekintélyelvűségéről és

gögösségéről ismert jobboldali elnökkel. A PCP értékelése szerint **Cavaco Silva** „a legkonzervatívabb hazai tőkés csoportok érdekeit képviseli”.

A kommunisták választási programjának középpontjában az aktuális gazdasági és társadalmi problémák szerepeltek. **Jerónimo Sousa** növekvő támogatottsága igazolta, hogy a pártnak érdemes volt saját jelöltet indítania. A 2001-ben tartott elnökválasztáshoz képest a **Sousara** leadott **470 000 szavazat három százalékpontos növekedést jelent**. A tavalyi parlamenti választásokkal összehasonlítva a kommunisták mintegy 40 000-rel több voksot kaptak, a PS pedig 675 000 szavazatot veszített. A PCP-vel rivalizáló Baloldali Blokk támogatottsága 6,4-ről 5,3 százalékra csökkent. Az eredmények azt mutatják, hogy a *Portugál Kommunista Párt az ország harmadik legbefolyásosabb politikai erejévé vált*.

A portugál alkotmány „gyenge” államfőt kreált, de az elnöknek joga van a *törvények megvétőzésára és a parlament feloszlására is*. Belpolitikai feszültség miatt a szocialista **Jorge Sampaio** 2004 decemberében előrehozott választásokat írt ki, amelyen megbukott **Santana Lopes** népszerűtlen jobboldali kormánya. Nem valószínű azonban, hogy a neoliberális gazdasági „reformok” iránti elkötelezettségben **Socrates** azonos álláspontot képviselő **Cavaco Silva** a közeljövőben revansot venne a szocialistákon.

A győztes Cavaco Silva

Új EP-határozat a fürdővizekről

Az Európai Parlament egy beadványt megvitatta új fürdővíz-irányelvelekről döntött.

Hegyi Gyula magyar képviselő javaslatára a testület hozzájárult az „elfogadható” köztes kategória bevezetéséhez. Ez alkalmazható az összes magyarországi tavunkra, a Balatonra, a Velencei-tóra is, így azok turisztikai és fürdősi kihasználása nem szenved csorbát. A magyar képviselőnek kemény küzdelmet kellett vívniuk azért, hogy ne alkalmazzanak azonos kritériumokat a szárazföldek belsejében lévő tavakra és a tengerparti fürdőhelyekre. A magyar tavak körül mezőgazdasági és ipari termelés folyik s a vízvezeték rendszer a területeket maradéktalanul lefedi.

– Sok dolgon javíthatunk, de nem változtathatunk egy tavat oceánra – jelentette ki érvként a Környezetvédelmi Bizottság magyar tagja.

Hegyi Gyula ugyanakkor azt is hangsúlyozta, mindent el kell követni, hogy a magyar fürdővizek minőségét rendszeresen ellenőrizzék, javítsák, illetve az irányelv nyomán a víz minőségéről több nyelven megfelelően tájékoztató feliratokat kell majd elhelyezni a partokon.

Lengyel Ákos

I. Sz.

Szabadság, egyenlőség, szolidaritás

(Folytatás az 1. oldalról)

Először is, mérhetetlen nagy felelősségérzetet és önfegyelmet. Hogy tiszteletben tartsák mások jogait, és ne taposanak rájuk, még akkor sem, ha sokkal erősebbek náluk. Mert a mindenki szabadsága a nagyfokú együttérzést jelent. És bizony olykor lemondást. Lemondást a gyengébbek, az esetek javára.

Legalábbis így kellene fel-fogniuk e nemes eszményt, ha eléggé toleránsak lennének mások irányában.

És ezt be is kell ültetni a hétköznapiakba. Például úgy, hogy egy tőkés a saját gyárában nem azt csinál, amit akar! Figyelembe kell vennie, hogy a természetben nem élő robotokat, hanem embereket dolgoztat. Családos apákat, kisgyermekes anyákat. Ezekért, a munkavállalókért bizony a tőkés felelősséggel tartozik. Elvileg. Mivel az a gyár az ő területe. Az ott dolgozó emberek biztonságára, jólétére az ő felelőssége.

Hiszen a munkásait is megilleti a szabadság joga! Éppen úgy, mint őt.

Egyenlőség és egység

Szabadságot mindenkinek! – ezt jelenti az egyenlőség. Mert éppen annyi szabadság jár a liberális tőkésnek, mint annak az embernek, aki tömegszálláson nyomorog vagy az utcán fagy meg a farkasordító hidegben.

És miért ne juthatna be a tavaszi választásokon a parlamentbe a munkás, a paraszt, az egyszerű ember?! Ne csak a pénzes tőkés vagy a hatalom holdudvarában csemegéző, a való élettől elszakadt, „szuper elit” értelmiségi. Mert ha csak ők kerülnek be, a hatalom kedvezményezettjei, akkor megint nem fog történni semmi sem az országban! Megint csak olyan

törvényeket hoznak, ami nekik jó, az ő hatalmukat erősíti. A pénzt, a tőkét, a kizsákmányolókat.

Hiszen az a gazdasági verseny, amit az SZDSZ hirdet is a választási programjában, csak a liberális tőkésnek jó, és ezért nem fér össze az igazi szabadságesszménnyel. Különösen a verseny legújabb és egyben legrosszabb formája, a vadkapitalista, agyonliberalizált *szabad verseny* nem. Mert ez ma odáig fajult, hogy lassan már olyan a gazdasági élet, mint a full contact küzdősport, ahol csak egy szabály van: az, hogy nincs szabály.

Milyen szabadság az, amikor a verseny győztese egyenlőbbek másokkal? És a verseny következő fordulójában már összehasonlíthatatlannal nagyobb előnnyel indulnak. A gazdasági verseny fogalma összeférhetetlen mind a szabadsággal, mind a szolidaritással.

Egy versenyben csak egy győztes van, és a mai globalizálódott, szociáldarwinista felfogás szerint aki a versenyben vesztes, az nem életrevaló, az pusztuljon. Aki lemarad, azt nem várják meg.

Ez a felfogás nem más, mint a modern kori barbarizmus és embertelenség.

A verseny a legkitűnőbb eszköz arra, hogy megossza az úgynevezett veszteseket, vagyis a szegény népet. Szétszabdálja, atomizálja, hogy könnyebb legyen fölötté uralkodni, kizsigerelni, kirabolni. Hiszen mindig csak egy-egy egyed ellenállásával kell számolni, maximum esetleg kisebb csoportokéval.

„Versenyztesd, oszd meg őket, és aztán uralkodj felettük!” – ez a gondolat van a szabad verseny kifejezés mögött.

És mi vajon mit állíthatunk szembe ezzel a mérhetetlenül

önző és öncélú felfogással? Azt, hogy egységbe fogjuk az embereket! Hiszen mindenki egyenlő, és miért lennének azok a kapitalisták, akik a fejünkön ülnek, egyenlőbbek nálunk?

Egységbe kell fogni azokat az embereket s szervezeteket, akiknek elegendő van az egyenlőtlenség okozta mérhetetlen szegénységéből.

Szolidaritás, együttérzés

Ma, amikor már ennyi ember él a Földön, a testvériség kifejezés megfelelője a szolidaritás lett. „Mindenkinek fontos” – mondta Sólyom László köztársasági elnök újévi köszöntőjében. Ebben teljes mértékben egyet értünk vele. Am mi ezt azzal egészítenénk ki, hogy ilyen nehéz időkben, mint manapság, a legfontosabbak az elesettek, a vesztesek, akiket egyesek már cinikusan lüszereknek hívnak. Őket kell felkarolni, és nem hagyni, hogy vesztesek legyenek egy ostoba, kegyetlen versenyben, melyet polgári demokráciának hívnak.

Mert ők jelentik a népet, az országot, és nem az a magát győztesnek kikiáltott, másokat lüszerek ledegradáló szűk kis elit, amely a születésétől fogva az élet napos oldalán járt.

Annak ellenére, hogy a most hatalom levő két kormánypárt nevében vagy a programjában benne van a szocialista vagy a szolidaritás szó, a hatalom szociális gondolkodása csupán odáig terjed, hogy kampányszerűen próbál meg segíteni a szegényeken. Némi kis segély, menhelyek, tömegszállások.

Csak hogy a jól szituált és mindig jóllakott, melegházi körülmények között élő hölgyeknek és uraknak eszük ágában sincs föltenni maguknak azt a nagy kérdést, amit mi már régen feszegetünk.

Nevezetesen: „Miért van ennyi szegény?”

Nos, mi velük ellentétben már régen tudjuk a választ is: „Mert nagy szegénység nélkül nincs nagy gazdagság.” A szegénység táplálja a gazdagságot, és minél szegényebb a nép, annál gazdagabb az uralkodó osztály.

Azzal, hogy a hatalom ily módon segít csak a népen, azaz csak tüzet olt. Azt a tüzet, amelyet lényegében ő okozott, a saját liberális gazdaságpolitikájával.

Ezzel szemben mi azt akarjuk, hogy egyáltalán ne is legyen tűz. Mi meg akarjuk előzni ezt a katasztrófahelyzetet.

Az okot kell megszüntetni, amely ezt a mérhetetlen szegénységet okozza. Ez az ok pedig a kizsákmányolás. Ez az ok maga a mindent felfaló és kizsákmányoló tőke. A szegénységet nem kezelni kell, hanem felszámolni! Ehhez persze akarhat, no meg pénz is kell. És hogy miből?

A kormány azt mondja, hogy az egészségügyre, a szociális kiadásokra, a nyugdíjakra nincs elég pénz. Lefordítva egyszerű nyelvre ez így hangzik: „A népre nincs pénz!” – Am mi azt mondjuk: „Dehogyan nincs!” Csak hogy onnan kell azt elvenni, ahol van! Nem is elvenni; csak visszavenni. Mert adóznak a gazdagok! Adóznak a multik! Extra nyereség, extra profit után – extra adót!

*

Miféle demokrácia az, ahol ismét állnak a paloták – és velük szemben a mosdatlan emberektől bűzlő tömegszállások, menhelyek, meg a kiserdőkben lapuló fölliasátrak, a mínusz húsz fokban vacogó gyermekekkel? Éles bizonyítékul annak, hogy Magyarország ma nem szabad.

Fort András

Túlméretezett a közszolgálat?

(Folytatás az 1. oldalról)

Ot ezerre teszik azok számát, akik ily módon nyerne az államtitkári, főosztályvezetői, diplomáciai karriert, bármilyen jól fizető állást, „főtisztviselőseget”, akikkel ehhez még nem lehet nyúlni, még átszervezés címén sem, s fizetésük több százezer forint!

Megszorítást ígérnek

Hiába, ötezer az ötezer! Nem is csoda, ha mára a *magasan* fizetett köztisztviselők száma „túlméretezett”. Hogy honnan veszi és mihez viszonyítja Demján Sándor a számot, hogy a magyar közfőszféra egészének körülbelül 20-25 százalékos többlete van a külföldi átlaghoz képest – az igazán rejtély. De ha meggondoljuk az előbbi gesztust, igencsak reális lehet. S nem véletlen, hogy a tárcákön kívül ötven (!) úgynevezett országos hatáskörű állami igazgatási szerv létezik. „Egy borminősítő intézetet jelen pillanatban országos hatáskörű szervként tartanak számon” – hangzik el egy szakmai tájékoztatóban.

S még az is, hogy Magyarországon jelenleg van 1500 kht (közhasznú társaság), amelyből 800-at kormányzati és önkormányzati szervek létesítettek. Nos, a kritérium ez utóbbinál annyit, hogy bevételének kilencven százalékát az állami költségvetés biztosítja! S valamennyinek kell vezető, vezetőhelyettes, jól fize-

tett alkalmazott! Talán függetlenül a feladat ellátásától.

Erre mondta Dávid Ibolya – az Orbán-kormány volt minisztere –, bármilyen kormányzati rendszer következik, bárki alakít kormányt, a választások után igen kemény megszorításoknak nézünk elébe. S ez igaz a közszolgálatra is!

Nem valószínű, hogy ezek mindegyikére értette Szabó Endre a következőket: „En úgy tartom, hogy a közfőszféra sorolandó minden olyan feladat, amelynek ellátást költségvetésből finanszírozott alkalmazottak végzik. Ebből tartozik az egészségügyi ellátás, a közoktatás, a rendvédelem, a szorosítottaknak nézünk elébe. S ez igaz a közszolgálatra is!”

Még annyit az adott rádióműsorról, hogy megállapította: „Ami a közigazgatást illeti, az nem nevezhető nagygnak. Akármilyen nemzetközi összehasonlítást nézünk, körülbelül középtájon helyezkedünk el. Természetesen valószínűleg készülnek és készültek tanulmányok, de mindegyik téma nagyon súlyos társadalompolitikai kérdést ölel fel. Nem képzeltető el, hogy a konzensusnak legalább a minimuma – a nyilvánvaló érdeksérelmek miatt legalább a minimuma – nélkül sikerre lehetne számítani ezekben az ügyekben.

S ezzel, azt gondoljuk, egyet is lehet érteni.

Mártonfy Mihály

Ellentmondó foglalkoztatási adatok

Tavaly, pontosabban 2005 december elején Csongrád megyében nagy eseménynek számított az autópálya átadása. A gazdasági szakemberek azt mondták, hogy a foglalkoztatás, a munkahelyteremtés, a betelepülő vállalkozók szempontjából ennek a hatalmas beruházásnak jelentősége van, mert az eddig megépült autópályák munkahelyteremtő hatása egyértelműen kimutatható. Ezért nagy várakozással lehet tekinteni a 2006-os év elé, mert az várható, hogy tovább nő a foglalkoztatottak száma és javulnak a munkanélküliségi mutatók. A foglalkoztatási helyzetről, a munkanélküliségről, az elhelyezkedési lehetőségekről Vladiszavlyev Andrásal, a Csongrád Megyei Munkaügyi Központ igazgatójával beszélgettünk.

– *Hogyan lehet jellemezni Csongrád megyében a tavalyi munkanélküliség alakulását?*

– Ha a megye munkanélküliségének alakulását bemutató 2004. és 2005. évi ábrát egymás mellé tesszük, akkor azt látjuk, hogy a két görbe nagyon hasonlóan alakul. Erdemes megemlíteni, hogy a két év végi adatok összehasonlításakor az tapasztalható, hogy a munkanélküliek számában megyei szinten mindössze 300 fő többlet mutatkozik, s ez másfél százalék. Ugyanakkor rendelkezésünkre áll a Központi Statisztikai Hivatal foglalkoztatási adata, amelyből Csongrád megyére vonatkozóan az a következtetés vonható le, hogy a foglalkoztatottság közel másfél százalékkal növekedett 2005 harmadik negyedévében, amikor 47,28 százalék volt. Ebből az követ-

kezik, hogy bár némiképpen növekedett a regisztrációban lévő álláskereső száma, hasonló mértékben növekedett arányait tekintve a megye foglalkoztatási mutatója is.

– *Milyen a foglalkoztatási helyzet?*

– Pozitív tendenciának tekinthető, hogy a megyében az aktivitási ráta, amely 2004-ben még 48,95 százalékos volt, addig ez 2005 harmadik negyedévében átlépte a bűvös 50 százalékos határt és 51,77 százalékot mutatott. Az Állami Foglalkoztatási Szolgálat legfontosabb célkitűzése az idén továbbra is a foglalkoztatottak számának növelése azáltal, hogy minél hatékonyabban kiszolgáljuk a munkáltatók munkaerőigényeit.

– *Mit tesz a megyei központ az ügyfelek érdekében?*

– Tavaly a Csongrád Megyei Munkaügyi Központ szegedi és makói kirendeltségét átalakítottuk, s ezek már megfelelnek az Európai Unió elvárásainak is. Az említett kirendeltségek alkalmasak arra, hogy azoknak az ügyfeleknek az igényeit is kielégítsék, akik saját maguk is önállóan keresnek állást a számítástechnikai eszközök igénybevétele útján. Az ügyfelek kiszolgálása új európai szintű szolgáltatásokkal bővült, amelyek lehetővé teszik az országos adatbankban való álláskeresést is. A távolabbi településekre lakóinak a helyi teleházakba telepített foglalkoztatási információs pontok létrehozásával nyújtunk segítséget. Az előző évben öt ilyen információs pontot adtunk át, amelyek segítségével ugyanazokat az adatokat lehet elérni, mint a kirendeltségeken. Az idén tovább folytatjuk a foglalkoztatási információs pontok létrehozását, újabb településeket bekapcsolva az információs hálózatba. Ugyancsak ebben az évben tervezzük a hódmezővásárhelyi kirendeltségünk modernizálását.

– *Milyen elképzeléseik vannak annak érdekében, hogy ne ügyiratokkal, hanem elsősorban a személyekkel foglalkozzanak?*

Konzervgyári tüntetés az elbocsátások miatt

– 2006-ban kiemelt prioritás az ügyfelekkel való együttműködés további erősítése és az ügyfelekkel való személyre szabott foglalkozás megvalósítása. Szintén az ideai céljaink közé tartozik a hátrányos helyzetben levő munkanélküliek – pályakezdők, 45 éven felüliek, romák, hátrányos helyzetű településen élők – helyzetének javítása, támogatása, hogy a munkaerőpiacon jobb eséllyel indulhassanak. A fő célkitűzések megvalósítása attól is függ, hogy milyen aktív kapcsolatot tudunk kialakítani a munkáltatókkal.

A munkaügyi központ igazgatója elsősorban a számok tükrében mutatta be Csongrád megye munkanélküliségének és foglalkoztatottságának alakulását, de az kérdés maradt,

sával valakit megbíztak, de az alkalmazottai száma és kiléte ismeretlen, vagyis nem Pick-esek. Tavaly megszüntették a ceglédi telephelyet, s a gyáregység kétszáz dolgozóját elküldték. Ugyancsak a múlt évben a Pick vezetői hetvenhét dolgozónak mondtak fel, s a kétezer ember helyett a múlt év végén ezeröttszáz dolgoztak a legnagyobb magyar húsüzemben, vagyis egy év alatt ötszáz embert tettek az utcára.

Szentesen az egykori Kontavill Rt-t a francia világ-cég vette meg, s a Legrand Rt-ben most 450 dolgozó elektronikai berendezéseket készít, s ugyanennyi elbocsátott kontavillos otthon tördeli a kezét, mert munkanélküli lett. Több mint ezer embernek adott munkát a kecskeméti Szerkezeti Művek, amelyet egy német tulajdonos vett meg, s a Knorr-Bremse Kft négyszáz dolgozót foglalkoztat nagy autók, kamionok komplett fékrendszereinek készítésére. A hatszáz elküldött alkalmazott most hol keresi kenyerét? Nagy többségük sajnos sehol. A térségben ezek a nagyobb cégek, ahol több száz embert foglalkoztatnak és ugyanennyi dolgozót elküldtek. A kisebb üzemek, műhelyek működését felesleges említeni, mert mindössze öt-tíz embert tettek az utcára.

Tarnai László

KAMPÁNYSTART ORSZÁGSZERTE

Hogyan használjuk a választási programot?

Elkezdődött a választási kampány, kezdjük használni a választási programunkat. Ez a program komoly fegyver a kezünkben, de tudni kell használni. A nagymarosi gyűlésen váci jelölt-jelöltünk, Kaldenecker Géza elvtárs nagyon fontos tanácsot adott. Nem elég a programot egyszer elolvasni, tízszer-húszszor is át kell nézni, mert így lesz a program szelleme és betűje is a miénk. Érdemes megfogadni a tanácsát. A jelöltjeinknek is, akiknek szerepelniük kell, és aktivistáinknak is, akiknek az embereket kell agítaniuk.

Utcai rendezvényeinken hallani, mit is mondanak aktivistáink a programról. Sajnos van, ahol semmit. Néman osztogatják, legfeljebb egy-egy „Szavazzon a Munkáspártra!” megjegyzéssel. Ez így kevés, és nem is jó! Mondjuk el a választóknak, hogy mitől jó a programunk, miben különbözik a többi pártétól, miért jó. Melyek ennek a programnak a fő értékei, mit is érdemes hangsúlyoznunk?

Kommunista program

A Munkáspárt programja kommunista, magyar, munkásdolgozó program. Kommunista, ami nem politikai káromkodás, hanem azt jelenti, hogy nekünk nem tetszik a mai rendszer. Nem tetszik, hogy csak a pénz számít. Nem fogadjuk el, hogy a kisember semmi ebben az országban. Nem tetszik, hogy a munkáson, a dolgozó emberen, az utca emberén senki sem segít. Egyszóval, nem tetszik a kapitalizmus, és meg akarjuk változtatni. Rajtunk kívül sok embernek nem felel meg ez a rendszer, csak még nem fogalmazta meg magában. Nem ideológiai vitát nyitunk a választások kapcsán, hanem tudatosítjuk az emberekben mindazt a rosszat, amit tizenhat év alatt megélték. A kommunista tartalom ehhez ad segítséget.

Magyar program

Programunk kommunista jellegét még úgy-ahogy hangsúlyozzuk, de kevés teret adunk a magyar jellegének. Pedig ezen a választáson ez egy új elem. Pártunk nevébe nem csak a kommunista szót vettük fel, de a magyar szót is. Érezhető, hogy a magyarság elemeinek hangsúlyozásában nincs elég tapasztalatunk, s hatnak a régi reflexek is, indokolatlan félelem attól, hogy a nemzeti kérdésekben hasonlókat mondunk, mint egyik-másik polgári párt. Ettől nem kell tartani. A nemzeti szín, a nemzeti érzés nem a jobboldal kizárólagos tulajdona.

Magyar a programunk, mert a magyar érdekeket védjük. Magyar érdeket védünk, amikor azt mondjuk, hogy ne engedjenek ide újabb külföldi bevásárlóközpontokat, amelyek tönkreteszik a magyar kiskereskedőt, kiszorítják a magyar árukat, lejárt szavatosságú szeméttel veszélyeztetik a mi egészségünk. Magyar érdeket védünk, amikor azt mondjuk: a magyar társadalom csak akkor lesz versenyképes az EU-ban,

most fedezte fel őket. Másodszor, ez a program a Munkáspárt lényegéből fakad, mert mi vagyunk a munkások, mi vagyunk a szegények, mi vagyunk a dolgozók. A Fidesznek mindez választási fogás. Nyerni akar, ezért azt mondja, amit az emberek hallani akarnak. Harmadszor, a Fidesz már volt hatalmon, és ez igaz az MSZP-re is, mégsem valósították meg azt, amit most mondogatnak. A tőkés pártok

csak ígérgetnek, de nem váltják valóra, mert ez nem létérdejük. A Munkáspárt mindent megtesz a megvalósításáért, mert számunkra ez alapvető. Sokan élnek közülünk minimálbéren, ezért nekünk – és a pártok közül csak nekünk – létérdejük, hogy százezer forint legyen a minimálbér. Mi nem tudunk a gyerekeinknek lakást venni, ezért döntő fontosságú számunkra az olcsó, szociális lakásépítés.

Munkás-dolgozó program

A mi programunk munkásdolgozó program. Bennünket nem az érdekel, hogy mi van a gazdagokkal, hanem csak az, hogy mi van és mi lesz a dolgozó emberekkel, a szegényekkel. Mi munkahelyeket akarunk teremteni, ingyenes oktatást és ingyenes egészségügyet biztosítani. A fiatalnak biztosítani szeretnénk az első munkahelyt és az első lakást. Mindez munkásdolgozó követelés. Munkás és dolgozó szemmel válaszolunk arra a kérdésre is, hogy honnan vesszük ehhez a pénzt. Nagy adót a gazdagoknak, kis adót a szegényeknek! Felelősséget a parlamenti képviselőnek, és minden képviselőnek csak az átlagfizetés járjon, ne sok százezer forint. Ezek világos, markáns követelések, és azon nyomban világossá tesszük, hogy ezek a Munkáspárt, a Magyar Kommunista Munkáspárt követelései.

Nem fideszes, nem MSZP-s, munkáspárti!

A mi programunk nem rózsaszínű, nem narancssárga, nem MSZP-s, nem fideszes. Ez is nagyon lényeges. Sok helyütt aktivistáink zavarban vannak, amikor azt vetik a szemükre, hogy „ugyanazt mondjátok, mint a Fidesz!” Többnyire ezt MSZP-szimpatizánsok mondják, részben saját zavaros lelkiismeretüket akarják így tisztázni. De vannak, akiket tényleg megzavart a hasonlóság. Mit mondjuk? Csakis az igazat! Először is, a Munkáspárt tizenhat éve mondja ezeket a tetteket, mert azóta következetesen a munkás és a dolgozó ember mellett vagyunk. A Fidesz csak

Nálunk gyorsabban kopnak az emberek

– Ezt Thürmer Gyula mondta az újbudai Mórincz Zsigmond körtéren a minap sajtótájékoztatóján és rögtönzött gyűlésén az embereknek, akik átszállás közben kissé megálltak belehallgatni a beszédébe. Sokan rohantak is a következő villamoshoz, buszhoz, és csak a szórólapon, újságot nyomták táskájukba, zsebukba. Hajtotta őket a munka, a megélhetés kényszere, a függés: holnap talán már nem lesz állás, nem lesz jövedelem a családnak...

– Sokan kérdezik, miért itt beszélünk az emberekhez, miért nem a tévében, rádióban? – mondta az elnök. – Egyrészt mert nem engednek mikrofonhoz és kameraközébe bennünket, másrészt a dolgozó emberekkel akarunk találkozni, velük szót érteni. Ha nincs ott a munkás a parlamentben, akkor nélküle döntenek és róla, nincs aki elmondja a véleményüket, hogy a munkás dolgozni akar. Pedig növekszik a munkanélküliek száma, amíg a kormány a kis- és a középvállalkozók helyett a külföldi és a magyar mamutcégeket támogatja. S nem azt a kisvállalkozót, aki az emberek többségét foglalkoztatja. Nekik pedig nem az a gond, hogy hónap végén a megmaradt milliókat hová költsek, hanem mi-ből fizessenek villany- és gázszámát...

Érvek érvek után hangzanak. Logikusan a szívhez, az értelemez: miért is kell a Munkáspártra szavazni. Régi ismerős – Törökbalinról Hammer Fria-itzi, azt sugja: „Ez az ember megmondja a frankót! Magam sem tudnám jobban kifejezni!” Nem csoda, hogy bekiabálás is elhangzik: „jól beszél, a szívünkben, igaza van”. S hangzik a szíves invitálás: „jőjjen közelebb”, és az ember az elnök felé indul. Zajlik a találkozó, dicséret érte Farkas Ferenc kerületi elnöknek, munkatársainak, köztük Lázár Mihálynak és a többieknek, akik fáradhatatlanul kínálják a szórólapon, a nemrég

megjelent kerületi újságot és A Szabadság legújabb számát.

Persze, hogy itt találkozunk Kollát Pállal is, a budapesti munkáspárti elnökkel, aki úgyszintén szorgalmasan kínálja a nyomtatott anyagot a járőröknek.

– Előfordul, hogy másfelé néznek, akiket megszólítunk. De a többség érdeklődve tekint ránk, és szívesen teszi el a programunkat, szórólaponkat. Most ötezer borítékot osztunk a Munkáspárt címevel és azt kérjük, küldjék be hozzánk a kopogtatócédulákat. Ez is hoz valamit a „konyhára”, közelebb segít a parlamenthez.

Még azt is elmondja, hetente háromszor tartanak a főváros legforgalmasabb pontjain választási találkozókat, öt-öt helyen.

S amíg tart a tájékoztató, „szendvics emberek” járkálnak a teret. Ilyent sem lehetett látni negyven évig! Kínálják a záloghitelt, a mobilokat, meg a lakóparkokban a lakást, több tízmillióért! Emberek plakáttal közrefogva, mellkasukon, hátukon. Többet, a megállóban pedig csikkszedők... Hát milyen világ ez?

Csoda-e, ha a Munkáspárt százezer forintot minimálbért akarja az idén? Nem jövőre, nem öt év múlva, hanem most! Csoda-e, ha ingyenes közoktatást akar a Munkáspárt? Csoda-e,

ha első lakást, első munkahelyet követel a fiataloknak? Ingyenes szakképzést, két szakmára?

– Mi itt voltunk a téren, amikor az aláírásokat gyűjtöttük a kórházak privatizációja ellen. Nem is merték eladni őket. De most újra fenyeget a veszély. Legyünk a parlamentben, hogy megakadályozhassuk a privatizációt – hangoztatta Thürmer Gyula. – Ne emeljék a gyógyszer árát, ne a gyártóknak, a hasznuknak kedvezzen a kormány! Hiszen nálunk gyorsabban kopnak az emberek, mint bárhol. Szükség van a gyógyszer-kezelésükre!

A „piros” hetes buszon valaki – ilyeképpen a sajtótájékoztatóra – arról beszélt, neki már nem kell jegyet kezelnie. S a válasz: várjon csak jövőre, majd ha valakik győznek, akkor nézze meg az ingyen utazást. Nem az veszi el, aki adta... Egy idősebb nő közbeszólt: „Nekem elküldte az Orbán a képét. Na de ilyet! Húsz év előtti. S ha az sem hiteles!?” Más a Gyurcsány-telefonról beszélt: öt személyesen hívta fel (szegényke mit sem tud a rögzítési technikáról)...

Pedig alig hallhatott arról, hogy az illető pártvezér azt mondta: más a kampány és más a kormányzat!

Mártonfy

Kampány a Dunakanyarban

Nyilvános kampányt tartott Vácon egy üzletház előtt az 1-es és a 2-es választókerület aktívagárdája. Nagy Sándor területi elnökkel az élen, Lukács Ferencné és Tormán Gyuláné közreműködésével a kihelyezett reklámsztróládát adogatták a járőröknek A Szabadság hetilap friss számát és a Munkáspárt szórólapját. Ebbe a munkába kapcsolódott be a Pest megyei elnökség, Mendel Lajos és Szepesi Péter személyében. Rövidesen megérkezett Thürmer Gyula pártelnök és a jelen lévő sajtótudósítóknak interjút adott.

Thürmer Gyula hangja a töle megszokott módon messze hangzott.

– Naponként szűnnek meg munkahelyek. Százezrek vannak kereset nélkül. Mi azt akarjuk, hogy a munkájából mindenki tisztességesen megélhessen. Az országgyűlési képviselők kapjanak annyit, amennyi ma egy átlagfizetés! Így megtudhatnák, hogyan lehet megélni. Ne csak beszéljenek róla, hogy legyen kisebb parlament, tegyenek is érte. Jusson több pénz az oktatásra, az esélye minden gyereknek meglegyen a tanulásához – hallhattuk többek között.

Majd a mikrofont Kaldenecker Géza, a 2-es választókerület (Vác) képviselőjelöltje vette kézbe. Ő azért vállalta a jelöltséget, hogy a dolgozóknak, a munkanélkülieknek segítsen. A

tömegek akkor várhatnak változást a sorsukban, ha a Kommunista Munkáspárt jelöltjeit bejuttatják a parlamentbe. Ezért szavazzanak ránk! – hallhattuk.

Folytatódott a szórólapon, újságosztás, melyben aktívan részt vett a pártelnök is. Sokan felismerték a járőrök közül és sok sikert kívántak neki.

Az akció befejezése után Szobon várta a csapatot Remiczki Zoltán polgármester. Szívesen fogadta Thürmer Gyulát és a kíséretében lévő Nagy Sándort, Major Lászlót, az 1-es választókerület képviselőjelöltjét és Mendel Lajos megyei elnököt.

Barátságos légkörben folyt a beszélgetés, a polgármester tájékoztatást adott Szob város politikai és társadalmi helye-

téről. A kibontakozás irányát az idegenforgalom beindításában látja. Ezek után a delegációt a Szobi Művelődési Ház igazgatója, Laczkó Balázs fogadta és a szobi Hírnök újságírója készített interjút Thürmer Gyulával.

A tartalmas program Nagymaroson aktívaüléssel zárult. Bemutatkozott az eddig sem ismeretlen Major László, az 1-es választókerület, Szob képviselőjelöltje. Thürmer Gyula a népes tagság és a szimpatizánsok előtt adott tájékoztatást az időszaki politikai helyzetéről, tennivalókról. Azt javasolta: határozottan, bátran végezzük az ajánlószerződés-gyűjtést, mert a bátoratlan munkatársaknak a szavazópolgár nem adja oda a kopogtatócédulát!

Befejezésül Thürmer Gyula elismeréseket adott át. Aranyjelvény kitüntetésben részesült a szobi Giber János, aki sokáig volt a választókerület irányítója. Szintén Aranyjelvényt kapott Balogh István, a váci szervezet titkára, Díszoklevelet pedig Szabó Mihály és Tóth Balázs, a szobi párt szervezet tagjai.

Mendel

VÁLASZTÁSI TUDNIVALÓK

Indul a kopogtatócédula-gyűjtés

Február első napjaival indul a választási munka legfontosabb szakasza: az ajánlószevények (kopogtatócédulák) gyűjtése. Az alábbiakban az ezzel kapcsolatos legfontosabb tudnivalókról szövelünk.

Mikortól lehet gyűjteni?

A belügyminiszter rendelete szerint a választóknak valamennyi településen február 6. (hétfő) és február 10. (péntek) között kell eljuttatni az értesítőt és az ajánlószevényt. Nem lehet elégszer ismételni, hogy az állampolgárok azonnal ajánlhatnak és a gyűjtők azonnal gyűjthetik a kopogtatócédulát, míhelt azt kézbesítik egy-egy településen vagy településrészen. Ezért célszerű is, ha az aktivisták, a párttagok ezt figyelemmel kísérik és riadóláncszerűen körbeértesítik egymást, ha egy településen megindult az ajánlószevények kiküldése. A gyűjtés megkezdésében egyetlen napot sem szabad késlekedni! (Még az is előfordulhat – bár nem szabályos –, hogy valahol a jegyző már a február 4–5-ei hétvégén küldeti ki az ajánlókat a választóknak.)

Mit tartalmaz az értesítő és mit kell kitölteni az ajánlószevényen?

A választóknak megküldött értesítő tartalmazza a szavazás idejét és helyét, a választópól-

gárok nevét, lakcímét, s ami nagyon fontos: a személyi azonosítóját (a 11 jegyű személyi számát) is. Mindazon adatokat tehát, amelyeket az üres kopogtatócédulákra is rá kell vezetniük a választóknak. A választáson – ugyanúgy mint a népszavazáskor – kötelező használni a személyi számot, anélkül nem érvényes a kopogtatócédula!

Az üres ajánlószevényre a választópólgar tehát rá kell hogy vezesse a családi és utónevét, a lakcímét, a személyi számát, az ajánlott jelölt teljes nevét és a jelölt párt megnevezését. Az ajánlószevényt a választópólgarnek saját kezűleg alá kell írnia. Fontos, hogy az ajánlószevény minden rovatát olvashatóan kell kitölteni, mert az ellenőrzéskor csak így fogadják el.

Használható-e a párt rövid neve?

Igen, használható. Az ajánlószevényre egyaránt használható a Magyar Kommunista Munkáspárt név és pártunk hivatalosan bejegyzett rövid neve, a Munkáspárt név is. Az Országos Választási Bizottság ezzel kapcsolatos korábbi, ma is érvényes állásfoglalása a követ-

kezőt mondja ki: „a választópólgarnek az ajánlószevényen kinyilvánított akaratát a legmesszebbmögigi tiszteltetésben kell tartani...”, ezért azokat az ajánlószevényt is érvényesnek kell elfogadni, amelyen... a jelölt szervezet neve a hivatalos megnevezéstől eltérő formában, de egyébként minden kétséget kizáró módon megállapíthatóan (például rövid név) szerepel.”

A Munkáspárt rövid név tehát használható, de ne használjunk olyan rövidítéseket, mint MKMP, MP stb.

Egyéb tudnivalók

Fontos tudni, hogy jelöltet ajánlani csak abban a választókerületben lehet, ahol a választópólgar lakóhelye van. Ezért az aktivistáknak pontosan tudniuk kell, hogy az adott helyen ki a Munkáspárt jelöltje. A jelöltbepmutatók, amelyeket készítettünk, pontosan tartalmaznak a jelöltjeink nevét, s azt is, hogy melyik választókerületben indultak. A jelöltbepmutatók ezért az aktivistáknál, az ügyeleteknél mindig legyenek kéznél, hogy az érdeklődőket pontosan eligazíthassák.

Ajánlószevényeket – a munkahelyeken, a tömegközlekedési eszközökön kívül – bárhol lehet gyűjteni, így tehát nyilvános közterületeken is, és választóborítékok útján is.

ORSZÁGGYÜLÉSI VÁLASZTÁSOK 2006

BEMUTATKOZNAK A KÉPVISELŐJELÖLTEK

A KOMMUNISTÁK MI VAGYUNK!

Drága az élet Debrecenben is

A nevérol egy Ady-vers jut az ember eszébe: „Dózsa György unokája vagyok / Néperő síró, bús, bocskoros nemes...” Mert Dózsa Miklósnak hívják az ifjú képviselőjelöltet, s hol élhetne másutt, mint ahol született, Debrecenben. A civis városban, ahol a magyar múlt soha nem látott mértékben sűrűsödött, ahol regnált 1849-ben a forradalmi és közel száz év múlva az Ideiglenes Kormány. A magyar jövő, a reménység, az élet kormánya!

Na, egy kissé elszaladt a toll. De hát csoda? Történelmi e hely, történelmi múltjával! Történelmi emberekkel. Itt töprengett Kossuth a forradalomról, az országról, a jövőről. S itt írta Petőfi Egy telem Debrecenben című versét, amelynek ihletője a nyomor volt...

S itt él a „hökölés népe”, amely a Fidesz kezébe tette a város sorsát, és itt dülta szét a rendszerváltás a nagyüzemeket, a GÖCS-öt, a Gördőlcsepágygyárat, a konzervgyárat, adta idegen kézbe a Biogált, a gyógyszergyárat és a Medicor Romániába „hátrált” ki, mert ott olcsóbb a munkaerő!

Műszerész munka nélkül

És ahogy a minapi újság írja: itt a legdrágább az élet Budapest után. Rádásul elkésztően alacsony a foglalkoztatási ráta: 63 százalék (!), vagyis száz emberből (munkaképes) csak hatvan három dolgozik...

Eleven példa rá: fiatal pár, amelyik két éves gyermeket nevel. Az asszonyka gyese van, a férj – interjúalanyunk – hónapok óta keres tisztességes állást. Már kiköltöztek a külvárosba, ahol 40 (!) ezer forint az albérlet, és másik negyven a rezszi! De nincs út, nincs közmű, távol a város, és rossz a közlekedés. S ami nagyobb baj, nincs rendes munka a városban – egy orvosi műszerésznek!

– Azt mondják a munkaügyi központban: várjak türelemmel. Egy év múlva lesz valami rendes hely. De hát kinek van erre ideje? – kérdezi Dózsa Miklós, a Munkáspárt ország-

Dózsa Miklós

gyűlési képviselőjelöltje. – Ki tud egy évet várni, amikor villanyt, lakást kell fizetni, a gyerekek ruha kell. Élni kell valahogy és minden nap fizetni kell...

– A munkaügyi iroda minden nap zsúfolásig telve. Ezt kellene látnia a polgármesternek, aki a jöletről papol. A szegényeket, az állástalanokat, a munkanélkülieket. Vagy talán a lakásra várókat! Akik remény nélkül indulnak haza, amikor közlik velük: hiába jöttek! Megint az éhség és a hideg vár rájuk!

– Négy évig dolgoztam az EON-nál – mondja Dózsa Miklós –, aztán diákmunkán, azt ugyanis nem kell bejelenteni. Erre kaptam szerződést. Most adatrögzítő vagyok egy szolgáltatónál. De hol kellek, hol nem. Úgy vélem, a Munkáspárt az egyedüli, amelyik felkarolja a szegényembert. Azért is léptem a tagjai sorába és vállaltam el a képviselőjelöltséget.

Apám vállalkozó, éjszaka a fizetnivalókon törte a fejét, a megrendelésen, anyám rokkantnyugdíjas. Ismerem jól az életüket. Meg a többiekét, akik

nek csak az ígéret jut, akiket mindig megtalálnak így választások idején...

Tanulni a közéletet

– Többet vagyunk fiatalok, képviselőjelöltök Hajdú-Bihar megyéből. Már a múltkor is írt egyikünkrol A Szabadság. Rendszeresen találkozunk a megyei elnökségen Edelenyiné, Pötyike meghívására. Kicséréljük a tapasztalatokat, s bizonyítjuk, hogy a Munkáspárt nem a nosztalgizások pártja, hanem a jelen gondjait, a megoldásokat, a fiataloké. Akiknek nem jut munka, nem jut lakás, nem jut esély. Mert senki sincs, aki helyzetüket igaz szívvel vigye az ország nyilvánosságá elé!

– Ha megválasztják, mit mondana el, melyek a közéleti tervei?

– Az összes nyomorúságunkat! Különben eddig is részt vettem a lakossági fórumokon, ismerem az embereket a kerületben. Engem is ismernek. De ez nem elég. Gyűjtöm az életük, gondjaik leírását, a panaszokat a városról, az életükről. Összeírom a véleményeket, s egyrészt közvetítem a megyei elnökségnek, hogy „hasznosítsa”, másrészt igyekszem belőlük naprakész lenni, ha megválasztanak...

Ábrándok nélkül

Dózsa Miklós a mindennapok gondjainak tudója, „Hortobágy népe” ismerője. Tudja, mi fáj a vállalkozónak, „mit érlel annak a sorsa, akinek nem jut kapanyél”. Tudja, mi foglalkoztatja az állástalan, mi a nyugdíjast, az idős embert. S főleg azt tudja: ígéretekből nem lehet jövőt építeni, ábrándok nem vezetnek sehová. A ma, a jelen számtalan gondját kell megoldani. Mégpedig együttesen, a választókkal, a debreceniekkel!

Mártonfy

Másképp kellene adóznunk

Huszonkilenc esztendő, középmező a Munkáspárt nagykatái képviselőjelöltje. Nem párttag, de azonosul a Magyar Kommunista Munkáspárt által felvállalt humanista értékekkel és magának érzi választási programját. – Feleségem és egy gyermekem van, Budapesten dolgozom szakácsként – mondja Buza Róbert.

– A szakácskodás, főzés divatos mostanában. Színészek, politikusok szívesen forgatják a fakánalat. A családnak szótál főzni?

– Igen, természetesen szoktam. Bármit szívesen elkészítek. Nekem a grízes tészta és a szilvásgombóc a kedvencem, de a család rendel...

– Nem lehet sok idő a bejárás miatt.

– Valóban így van, de így is szakítok időt a számomra fontos dolgokra. Televíziót ritkán nézek, de az olvasást nem hagyom ki. Minden percet megpróbálok kihasználni. Szeretek kirándulni, nagyokat sétálni és lehetőleg mindent elolvasni, ami érdekel.

– A politikára is jut idő, hiszen nem akármilyen vállaltam!

– Mivel erősen baloldali meggyőződésűnek tartom magam, a Munkáspárt elveivel azonosulok.

A valóságot megélve, a hétköznapok embereként rengeteg problémával találkozom, ami a társadalom nagy részét is érinti. Például itt van a sokak által emlegetett adózás. Nem értek egyet az egykulcsos adóval, mert csak annak jó, aki sokat keres. Hiába csökkentenék 18 százalékra, aki eddig keveset keresett, ezután sem fog sokkal jobban élni. Bizonyos összeg felül akár 40-50 százalékot is levonhatnak, legalábbis amíg rendbe nem jön a gazdaság és fel nem emeljük a lecsúszottakat.

– A munkahelyteremtésre is szükség lenne, főleg vidéken vannak súlyos gondok. Nagykátára is ráferne egy kis fejlesztés. Gondolok itt elsősorban a kis- és középvállalkozók megsegítésére és lehetőségekre, mert egymás után húzzák le a rolót. Egy nagyobb cég van nálunk, de

Buza Róbert

ha valaki megbetegszik, számíthat a legrosszabbakra.

– Le is út, fel is út, gondolom.

– Így van. Bizom abban, hogy a Munkáspárt bekerül a parlamentbe és radikális változások lesznek.

– Kis párt és nem sokat számít – mondják az ellenfeleink.

– Látva a venezuelai, bolíviai változásokat, legyünk optimisták és szavazzunk magunkra! A mi pártunk nem kis eredményeket ért el az előző években. A kórház-privatizáció megakadályozása például felér egy kisebb választási győzelemmel.

Fogarasi Zsuzsa

AJÁNLÓSZEVENY országgyűlési képviselőjelölt ajánlásához

A 2006. évi országgyűlési képviselő-választáson jelöltnek ajánlom:

Jelölt neve: Nagy József

Jelölt szervezet(ek) neve vagy független jelölt: **MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT**

Az ajánló választópólgar adatai:

Név: Kovács Péter

Lakcím: 1131 Budapest, Béke u. 83.

1 560619 2656 személyi azonosító *Kovács Péter* sajátkezü aláírás

AJÁNLÓSZEVENY országgyűlési képviselőjelölt ajánlásához

A 2006. évi országgyűlési képviselő-választáson jelöltnek ajánlom:

Jelölt neve: Nagy József

Jelölt szervezet(ek) neve vagy független jelölt: **MUNKÁSPÁRT**

Az ajánló választópólgar adatai:

Név: Kovács Péter

Lakcím: 1131 Budapest, Béke u. 83.

1 560619 2656 személyi azonosító *Kovács Péter* sajátkezü aláírás

Mindkét pártnévhasználat helyes

**Beszélgetés
a tápai
művelődési ház
igazgatójával**

nyiban változott, hogy a Felső-Tisza-parti út kanyarodása után található helységnévtáblán évtizedek óta Szeged–Tápe olvasható, ami a gyakorlatban a két település teljes összenövését, egybeolvadását jelenti. Tápe múltjáról, az egykori gyékényből szőtt falu specialitásáról, az ott élő hatezer ember mostani mindennapjairól, kulturális igényeiről és lehetőségeiről, a művelődési ház létrejöttéről, jelenlegi működéséről Bodóné Péni Erika igazgatóval beszélgettünk.

– Miben különbözött Tápe a többi falutól?

– A Tisza partján kevés volt a művelhető föld, annál több az ártéri sás, nád, gyékény. A vízpartok növénye, a gyékény évszázadokon keresztül kenyérkereső foglalkozáshoz juttatta az itt élő embereket és sokáig ez volt a megélhetési forrás. Az egyszerű növény a bölcsőtől a sírig elkísérte megmunkáló népét, használták takarónak, szigetelőnek, szőnyegnek, falvédőnek, csomagolóknak, szállítóknak, tárolónak, bérelőnek, készült belőle mindenféle lábbeli, sokfajta méretben szatyor, kaptár, lábtörő. A gyékény kitermelésében, feldolgozásában, megmunkálásában a családok minden tagjának, a gyermektől a felnőttig mindenkinek megvolt a maga feladata, és minden családban a szövőkeret az otthon tartozéka volt, a sodrás és szövés pedig a napi munkák része. Tápe egyediségét az adta, hogy itt a gyékényfeldolgozás kinőtt a népi önellátás keretei közül és piacra termelő háziiparrá vált, s vitte híret a szorgos kezeknek nemcsak az országban, de a határokon túlra is, egész Európában. A Háziipari Szövetkezet 1999-ben sajnos megszűnt. Fennállt a mesterség elhalásának a veszélye, már csak egy-két idős asszony ült néhanapján a szövőkeret mellé. A következő évben, vagyis 2000-ben alakult meg a művelődési házban a gyékényes műhely, tehát az utolsó pillanatban ahhoz, hogy fennmaradjon és tovább éljen az ősi mesterség. A műhelyt fiatal és idősebb tápai asszonyok hozták létre, akik úgymond beleszülettek a gyékénybe.

– Mikor létesült Tápen az előbb említett művelődési ház?

– A falu lakóinak összefogásával az 1950-es években épült ugyanígy, tehát a központban a

A GYÉKÉNYBŐL SZÖTT FALU

A közismert régi nóta úgy kezdődik, hogy Szöged híros város, Tápeval határos, ott lakik a babám, kivel leszek páros. A szomszédosság az idők folyamán any-

zadfordulón a faluban alkotott.

– Mi az alapvető funkciójuk?

– Alapfeladatunk változatlanul a helyi hagyományok ápolása, a szellemi és tárgyi emlékek gyűjtése és továbbadása, ami egyrészt azt jelenti, hogy a művelődési házban működik a negyven tagú hagyományörző egyesület és együttes. Országos hírű dalosok, táncosok, citerások itt próbálnak és fogadják az országból és a határon túlról érkező vendégeket. Másrészt 2000-ben tíz taggal megalakult nálunk a gyékényes műhely, melynek a célja az értékörzés és értéktartás, vagyis a gyékényesség és -fonás fortélyainak hű megőrzése, átörökítése, valamint folyamatos kreatív megújítása, tehát a hagyományörző középkorú, idős tápai lakosok, gyerekek és középiskolások női divattáskákat, ballagószatyrokat, diáktáskákat, öltözképző kalapokat, öveket, fejpántokat, gyerekjátékokat, dekorációs elemeket, modern használati tárgyakat is készítenek. A műhelymunka résztvevőinek kiállító- és bemutatóterme van az intézményünkben, ahol helyet kapott a Molnár Imre helyi tanító és családja által alapított és gondozott honismereti gyűjtemény. Az épület második emeletén egy régi tápai szobabelsőt alakítottunk ki, ahol bemutatjuk, hogyan nézett ki egykor egy helyi családi otthon. A kiállítóteremben pedig Tápe múltjáról számos egyéb tárgyi emlék tekinthető meg. Fontos feladatunk a helyi alkotóművészekkel való kapcsolattartás, s

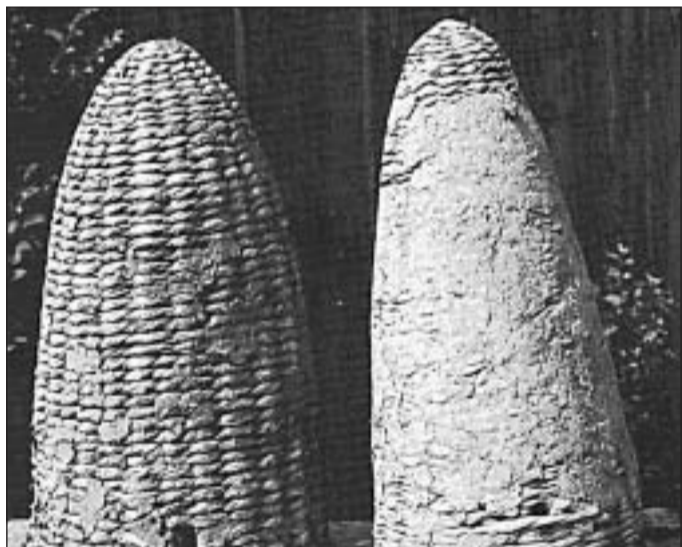
számukra rendszeresen kiállítókat rendezünk. Tavaly a művelődési házunk adott helyet az országos tűzzománc alkotói pályázat kiállításának. Ezenkívül élénk klubélet zajlik, a babamama, a nyugdíjas, a házások klubjának tagjai rendszeresen itt tartják az összejöveteleiket, programjaikat. A tápai falunapok rendezvénysorozatnak is intézményünk ad helyet, s a tápai búcsú néptáncos bemutatóit is itt tartják. A művelődési házban szakoktatók irányításával sportolni is lehet, aki akar, jógázhat, aerobikozhat vagy küzdősportokban gyakorolhat, de egyszerű tornázásra is lehetőség van. Nemcsak a fiatalok, hanem az idősek is kedvelik a sportolást.

– Hányan látogatják a tápai vagy tápéi művelődési házat?

– Mi, akik itt élünk, dolgozunk, tápaiak vagyunk, aki tápéit mond, nem idevalósi, hanem az itteniek szerint jöttment. Magukba zárkóztak emberek lakják Tápet akkor is, ha régi elvük és törvényük megszűnt, miszerint Szegedre be nem tettek a lábukat. A szegedi Bartók Béla Művelődési Központ hálózati intézményeként működő Heller Ödön Művelődési Háznak hente 2-300 rendszeres látogatója van, ami évente ezres nagyságrendű. S akkor még nem is említettem az egyéb rendezvényeink résztvevőinek a számát, ilyenkor a farsangi bálozókat, akik annyian vannak, hogy a művelődési házunk helyiségeiben szinte egy gombostűt sem lehet leejteni.

A „Szöged híros város, Tápeval határos, ott lakik a babám, kivel leszek páros” nóta szövegének mély a gyökere, amely egyfajta szögedi virtust is kifejezett. Nevezetesen azt, hogy a szögedi legényeknek mi sem volt könnyebb annál, mint átfogni egy tápai lány derekát. Ezt a valóság akként is cáfolta, hogy évtizedekkel ezelőtt az egyik szegedi iskola nagytermében szombati klubdelutánon táncoltam egy tápai lánnyal. Aztán hazakísértem a falujába, s miután elkészöntem, indultam vissza. Észrevettem, hogy öklüket rázva helybeli srácok követek egyre szaporítva lépteiket. Szegedig futottam, szerencsémre nem értek utol...

Tarnai

Gyékény méhkas

Izraeli honatyák az áldozatok emlékei előtt

Emlékezz és ne felejts!

Az ENSZ 2005. november elsején hozott határozatában január 27-ét, az auschwitz-birkenai koncentrációs tábornak a Vörös Hadsereg által történt felszabadításának a napját a holokauszt emléknapjává nyilvánította.

A parlamentben rendezett megemlékezésen először Szili Katalin, az Országgyűlés elnöke beszélt. A házelnök azt mondta, hogy a tragédia „intézményes emberirtás” volt, és az 1938–42 között elfogadott „zsidótörvények” készítették elő Auschwitzot, ahol a náciak hatszázezer magyar zsidót és sok ezer cigányt gyilkoltak meg. Gyurcsány Ferenc kormányfő szerint „az emberben a gonosz győzött, és ezért irtózatot árat fizettünk”. „Nem volt még egy ország Európában, ahol a megszállók hazai cinkosaiak segítségével ölvenhat nap alatt közel félmillió embert a haláltáborokba tudtak hurcolni.” Nemzeti tragédia, hogy „az áldozatok és elkövetők egyaránt magyarok voltak”. A 19. századi „befogadás” szellemét a 20. században „a kirekesztés politikája váltotta fel”.

Feldmayer Péter, a Mazihsz elnöke megemlékezett, hogy „az emlékezésnek helyet adó felsőházi teremben a törvényhozók főpapi segédlettel hagyták jóvá a megaláztatás és a megsemmisítés törvényeit”. Az elnök szerint „a holokauszt óta három nemzedék nőtt fel, de a hazai társadalom egy része még nem nézett szembe múltjával”. A hatszázezer magyar ember elpusztítását Feldmayer Mohácsoshoz és Trianonhoz hasonlította. Nagyné Várdi Anna, a Romaügyi Tanács tagja azt mondta, hogy „Auschwitz az embertelenség jelképévé vált”. Az SS könyörtelenül végrehajtotta az 1942 januárjában rendezett Wanseei-konferencián elhatározott „végső megoldást”. „Közös emlékezésünk nem a gyűlölet emlékeztése.” A zsidók után 1944 őszén a cigányok elhurcolása és legyilkolása következett. Súlyom László köztársasági elnök „örök-

ké felfoghatatlan eseménynek” nevezte a holokausztot. Az államfő hangsúlyozta, hogy más országokkal ellentétben a magyar társadalomnak még görccsei vannak a múlt tisztázásával kapcsolatban. Az idő azonban sürget, mivel már „az áldozatok utolsó nemzedéke él velünk együtt”.

A parlamenti rendezvényt követően az „Élet Menete Alapítvány” szervezésében a Kossuth Lajos téren nyilvános megemlékezést tartottak, ahol Schweitzer József nyugalmazott főrabbi szavai után a megjelentek közösen elmondták a zsidó gyászmizát, a kaddist. Erdő Péter bíboros a korabeli katolikus főpapok közül a deportálás ellen nyilvánosan egyedül tiltakozó Márton Áron erdélyi püspök egykori pástortoronyából idézett. A primás azt mondta, hogy „soha többet rasszizmust, soha többet vallási alapon történő megkülönböztetést”. A hatmillió, köztük hatszázezer magyar mártír emlékére a részt vevő közéleti személyiségek, diplomata, az egyházak és a túlélők képviselői hat gyertyát gyújtottak meg, majd a térről az áldozatok neveit tartalmazó hatszáz léggömb emelkedett a magasba.

A fájdalmas megemlékezés közben eszembe jutottak a dachau koncentrációs táborba hurcolt német evangélikus lelkész, Martin Niemöller megrázó szavai: „Amikor a náciak a kommunistákat gyűjtötték össze, nem szoltam, mert nem vagyok kommunista. Amikor a szociáldemokratákat vitték, akkor is hallgattam, mert nem vagyok szociáldemokrata. Amikor a zsidókat vitték el, néma maradtam, mert nem vagyok zsidó. Amikor én kerültem sorra, már nem volt senki, aki szóljon.”

– Tudósítónktól

TÉL

Ha egy szám után két meghatározás található, az első a vízszintes.

MEGHATÁROZÁSOK:

1. József Attila fenti című verséből idézzük; az első sor. – Lázadó pogány vezér. 2. Vízigót király. 3. Gonosztevő, régiesen. 4. USA-beli hírügynökség. 5. Északír felszabadítási szervezet. 6. ... taven; Vajda János költeménye. 7. Naumov rendezőtársa volt (Alekszandr). 8. Áramfejlesztő. 9. Páros nyíl! 10. Névtelen. 11. Bogdo...; a mongol lámaista egyház feje. 12. Ady álneve. 13. Fundamentum. 14. Megtalál. 15. Szeszies ital. 16. Hajófar. 17. Nemesgáz. – Rádiólokátor. 18. Kara...; a Kaszpi-tó öble – lilászörös szín. 19. Zamát. 20. Makó folyója. 21. Néhai francia író (Claude). 22. Olasz filmszínész (Sophia). 23. Információközlés. – Az idézet második, befejező sora. 24. Gally. 25. Francia materialista bölcselő (Jean-Baptista René, 1735–

1820). 26. Orgonaművész, karnagy (István). 27. Indíték. 28. Szótoldalék. 29. Négyből egy. – Harsogó hangú guvatféle. 30. Lyukszék. 31. Gléda. – Gambrius itala. 32. Alma...; az iskola. – Egyhangúság. 33. Nem is mögéné! – Egy, németül. 34. Francia színész, szonézékes (Montand, 1921–1991). 35. ... versa; kölcsönösen, és viszont. 36. 220-as izotópszámú radon, régiesen. – ...-i-Üngürös; török krónika hazánkról. 37. Nagy robajjal reped a tó vize. – Kubai páros tánc. 38. Orosz úrállomás. 39. Modorosság. – Kubai irodalmár, szabadságharcos (José, 1853–1995). 40. Brit pletykalap. – Zsámoly. 41. Percvégi! 42. Aminek kinyúló, mozgatható része van. – ... a halál ellen; Dymphna Cusack regénye. 43. Íme. – Kínai hosszérték. 44. Gróf rövid. – Enyhe influenza. 45. Ruhafélt vállról ívelő mozdulattal eltávolít, tájszóval. 46. Kétkerekű taliga, népiesen. 47. Pajtás. – Nyitnikék-madár. 48. Eljut arra a helyre. 49. Lakásban szokásos. 50. Házasságkötés, régiesen. 51. Lapos fenekű csónak. 52. Becézett Gertrúd.

53. N, kiejtve. 54. Nándor, becézve. 55. Nobel-díjas dán biokémikus (Carl Peter Henrik, 1895–1976). 56. Orosz hírügynökség. 57. Német ifjúsági író volt (Michael). 58. Mágnes...; Szirmai Albert operettje. – A Különös házasság írójának névbetűi. 59. Ilyen író volt többek közt Veres Péter. – Tiltószó.

Horváth Imre

Az előző lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: Zsaroló uraknak szomját, éhséget, beteg lelkeknek friss egészséget. Nyertesek: Fejes Andrásné (Sopron), Nagy Istvánné (Zengővárkony), Nochta Jánosné (Bakonycsernye).

E heti feladványunk helyes megfejtését 2006. február 6-áig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.).

1	2	3	4	M	5	6	7	8	9	N	10	11	12	T
13					14						15			
16					17						18			
19			20			21				22				E
23					24			25					26	
27				28				29					30	
G				31				32					33	
34	35					36						37		
38					39					40				E
41				42						43			44	
45			46					47					48	
E			49					50			51			
52	53					54				55			56	
57						58							59	
D						E						B		K

A Magyar Kommunista Munkáspárt elnökségének ÁLLÁSFOGLALÁSA az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése kommunistaellenes határozatáról

Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése Az önkényuralmi kommunista rendszerek által elkövetett bűntettek nemzetközi elítélésének szükségességéről címmel dokumentumtervezetet vitatott meg. A teljes dokumentumot a közgyűlés nem fogadta el. Az általános értékelő részt megszavazta, a kormányoknak javasolt intézkedési csomag azonban nem kapta meg a szükséges kétharmados többséget. Mi a véleményünk az eljárásról és az elfogadott dokumentumról?

Az Európa Tanács az antikommunizmus, a kommunista boszorkányüldözés zászlaját emelte magasra, amikor számos európai parlamenti képviselő felhívása és az éles társadalmi tiltakozás ellenére napirendre tűzte a kérdést.

Az Európa Tanács e döntéssel az egykori alapítók szándékával ellentétesen cselekedett, hiszen e szervezetet az emberi jogok védelmére, nem pedig történelmi viták eldöntésére hozták létre.

Az Európa Tanács eléggé el nem ítéhető módon kettős mércét alkalmaz: ha egy nyugati országban bűnök történnek, az egyéni tett, de ha egy kommunista országban van ugyanaz, ott ez a rendszer bűnének számít.

Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűléseinek döntése – függetlenül attól, hogy a határozati részt leszavazták – semmi más, mint példátlan kísérlet arra, hogy az Európa Tanácsot nemzetközi bírósággá változtassák, beavatkozzanak az egyes európai államok belügyeibe.

A határozat gyalázat a magyar nép múltjával szemben, beavatkozás a magyar belügyekbe, szegyeteljes támadás az európai civilizáció ellen.

A határozat Európában és Magyarországon is lovat ad a legreakciósabb, legrevansistább erők alá, amelyek nem nyugodtak bele abba,

hogy a tőkés rendszerváltások békés úton zajlottak le, akasztások, kivégzések és bírósági kirokátok nélkül. Most ezek az erők Európában és Magyarországon is bosszúra vágnak.

A dokumentum részleges visszautasítása félsiker, de mindenképpen siker. Ebben is kifejeződik, hogy harcunknak van értelme, van erőnk, vannak lehetőségeink. Az európai kommunista pártok egy emberként fogtak össze a határozat ellen, és ennek megvolt a hatása az európai közvéleményre. Az európai szocialisták nem merték megszavazni a teljes határozatot, mert tartanak a választóik elutasításától.

A Munkáspárt elnöksége egy demokratikus országban elfogadhatatlan eljárásnak tekinti, hogy egy alkotmányos párt leveleire nem válaszol sem a miniszterelnök, sem a külügyminiszter, sem a magyar állampolgárokat képviselő urak és hölgyek.

A Munkáspárt elnöksége elvárja, hogy a magyar kormány, az Országgyűlés illetékesei, a magyar parlamenti pártok mindent megtegyenek annak érdekében, hogy elejét vegyék az eszeveszett kommunistaellenes kampányoknak.

Budapest, 2006. január 30.

A MAGYAR KOMMUNISTA
MUNKÁSPÁRT ELNÖKSÉGE

FORRADALMI TÁVLAT

Nagy műfelháborodást váltott ki polgári oldalon Thürmer Gyula 21. Kongresszuson történt bejelentése, miszerint „mi készítjük elő a terepet az új forradalom számára”. Ebben a bejelentésben semmi új nincs, tehát indokolatlannak tartom a csodálkozással vegyes méltatlankodást.

A Magyar Szocialista Munkáspárt (1993-tól Munkáspárt) 1989-es újjászervezését követően elkészített dokumentumaiban nyíltan deklarálta: „a Munkáspárt marxista, kommunista párt, mely képviseli a humanista, baloldali, szocialista értékeket. Alapvető célja a tőkés kizsákmányolás felszámolása, a kizsákmányolástól mentes közösségi társadalom megteremtése.” Nem tartom valószínűnek, hogy ez a fontos programot annak idején elkerülte volna az ügyészség és más „illetékesek” figyelmét. Mindenki tudja, hogy ilyen gyökeres társadalmi változást nem lehet forradalom nélkül megvalósítani. Am a párt elnöke a forradalomról nem napi politikai értelemben beszélt, ha-

nem mint távlatról. A szocialista revolúció ugyanis nem készen ugrik elő Zeusz fejéből, ezt egy hosszú, időigényes evolúciós szakasz készíti elő. Ha ma hirdetnék meg a tőkés rend elleni támadást, nem sokan követnének bennünket. Hála azonban a kapitalizmus emberneműítő hatásának, a dolgozók egyre inkább érezni fogják a változtatás szükségességét. A Magyar Kommunista Munkáspárt feladata felvilágosítani és szervezni a kizsákmányoltakat a töke uralmának majdani meghaladására. A forradalmi helyzet érelődése jelzi a vihar közeledését. Ezt meg kell várni, mert a Munkáspárt nem kalandorok szövetsége, hanem realpolitikuské. Forradalom alatt mi minőségi

változást értünk a hatalomban, a tulajdonviszonyokban, mely (a konkrét helyzettel függően) bekövetkezhet viszonylag békés úton is. Céljainkhoz nem kell az utcaköveket felszedni. Az is valószínű, hogy ebben a folyamatban nagy szerepük lesz a kapitalizmust tagadó civil szervezeteknek. Itt tehát nem puccsról van szó, hanem tömegmozgalomról, mely támaszkodni fog a lenini pártra, minden bizonnyal a parlamentre is. Ez utóbbi biztosítja majd a forradalom alkotmányos jellegét. Ugyanakkor a szocialista forradalmat megelőzi egy antimonopolista demokratikus szakasz, mely fokozatosan teremti meg az átmenet feltételeit.

A polgárság képviselői utópiának tekintik a tőkés rend meghaladásának kísérletét, de vajon nem inkább utópia-e hinni a tőkés formáció örökkévalóságában?

Hegedűs

MIRICZ JÓZSEF 1925–2005

Eletének 80. évében elhunyt a Magyar Kommunista Munkáspárt egri párt-szervezetnek tagja. Miricz József Nógrád megyében született, szegény család gyermekeként. Először a cipészszakmát tanulta ki. Élete folyamán állandóan képezte magát, így több vállalatnak, intézménynek volt később magas beosztású vezetője. Több kitüntetés mellett megkapta a Munka Erdemrend Bronz, Ezüst, Arany fokozatát. Az Egri Autófelügyelőség igazgatójaként ment nyugdíjba. 1945-től volt tagja a Magyar Kommunista Pártnak. Élete végéig meggyőződéses kommunista volt, akinek elvhűségére, munkájára mindenkor számítani lehetett.

Emlékét megőrizzük!

Somogy megye lendületben

Még csak egy-két hete alakult újjá a Magyar Kommunista Munkáspárt Somogy megyében, de máris nagy lendülettel dolgozik. Az új megyei vezetés megválasztása olyan volt, mint a vérátömlesztés a betegnek. Új erőre kaptak a megyei kommunisták. Sikeres tagtöborozást hajtottak végre; még országgyűlési képviselőjelöltek is jelentkeznek az elkötelezett kommunisták, habár már teljes a létszám a megye összes választókerületében.

A megyei elnökségnek megint van irodahelyisége, ahol ügyeletet fognak tartani a választások ideje alatt. A kopogatócédlákat is várják ide azoktól, akiket esetleg nem tudnak felkeresni. A megyében megjelenő hirdetés lapban a „Kampányszervező munkatársakat keresünk. Tel:...” szövegű felhívást jelentették meg, nagy sikerrel. A megadott telefonszámon naponta rengetegen érdeklődnek és keresik meg a párt helyi vezetőit. Jelentkezzenek azok az elvtársak vagy szimpatizánsok is Somogy megye elnökségénél, akik a régi vezetésben csalódtak és korábban elfor-

dultak a párttól. De sokan vannak, akik eddig nem is voltak velünk kapcsolatban, pusztán a mai politikai helyzet és a létbizonytalanság készíteti arra őket, hogy most már ráébredjenek: a Munkáspárt az a párt, amely tenni akar az egyszerű emberekért. Vegyünk példát és kövessük elszántságunkban, ötleitekben a Somogy megyei kommunistákat.

A Magyar Kommunista Munkáspárt Somogy megyei elnökségének új címe: 7400 Kaposvár, Szent Imre u. 14., 3. emelet. Telefon: 06-30-594-1970.

K. I.

A békésiek startra készek

A Magyar Kommunista Munkáspárt indul az országgyűlési választáson – jelentette be múlt szombaton Békéscsabán Thürmer Gyula. A Munkáspárt elnöke közölte a Békés megyei indulók listáját is.

Békéscsabán Bánhegyi József ügyintéző, Gyulán Szóke János húsipari dolgozó, Békésen Such Mihály kft-dolgozó, Szeghalmon Szabó Imre nehéziparvezető, Szarvason Dávid István vállalkozó, Orosházán Kiss János élelmiszer-ipari művezető, Mezőkovácsházán Németh Jánosné ügyviteli alkalmazott a képviselőjelölt. Büszké vagyunk arra, hogy a mi pártunkban indulnak hentesek és bádógosok – jegyezte meg Thürmer Gyula, utalva az egyik kereskedelmi televízió műsor-vezetőjének ízléstelen megjegyzésére.

Az elnök elmondta, hogy egyedülálló programot állítottak össze, amelyben szerepel a magyar kis- és középvállalkozások, a hazai mezőgazdaság támogatása, visszaállítanak a régi nyugdíjrendszert, visszaszorítanak a külföldi bevásárlóközpontok letelepedését és védővámot vezetnek be, ami többek között a búzára, a kukoricára, a szőlőre, a sertésre és a baromfira vonatkozna.

A Békés megyei program délután lakossági találkozóval fejeződött be Gyomaendrődön.

– Munkatársunktól

Napról napra többen vagyunk

A minap Egerben jártunk. A Magyar Kommunista Munkáspárt Heves megyei elnöksége megint éppen új belépőt regisztrált. Napról napra nő a tagságunk. Szükség is van az új elvtársakra, mert itt van a kampány a nyakunkon.

Lassan kényelmes cipőbe kell bújnunk, mert sok kilométert kell gyalogolni azért, hogy összeszedjük a kopogatócédlákat. Az, hogy összeszedjük, nem lehet kérdés. Nem hagyhatjuk cserben az embereket, a választóinkat. Azokat sem, akik még bizonytalanok abban, hogy mire szavaznak majd. A jelöltjeink legjobb tudásukkal készek a megmérettetésre. A tagságunknak és szimpatizánsainknak most az a dolguk, hogy a lehető leghamarabb összeszedjék a megfelelő mennyiségű cédlát.

Elkészültek a szórólapjaink milliós nagyságrendben. Lassan a kampányfilmünk is lát-

ható lesz. E lehetőségek és a propagandaanyagok tükrében csak rajtunk múlik, hogy meggyőzzük a választókat: elérkezett az ideje, hogy beszavazzanak minket a parlamentbe. Már mindenki unja az örökös művitákat a médiában, ami a két nagypárt között zajlik. Ne hagyjuk magunkat becsapni, csak azt akarjuk, hogy ne vegyünk észre az élet-színvonalunk romlását és az árak emelkedését. Mi nem vagyunk kópönyegforgatók. Mi nem változtatjuk évente eszméinket. Mi egyet szeretnénk: jobb életet minden honfitársunknak.

K. I.

Magyarország helységei közötti részletes útvonaltervezéshez, úteltszámoláshoz használt számítógép, kompletten (monitor, számítógép, billentyűzet, nyomtató) működésképesen eladó.

Ára: 19 900 forint + áfa.
Telefon: 06 (30) 954-5740.

OLVASSA,
TERJESSZE,
TÁMOGASSA!

A Szabadság
Alapítvány
számlaszáma:

OTP 11705008-20441997

SZABAD RIPORT

Elektronikus riport-folyóirat. * Cenzúratlan helyszíni anyagok, az Igazi Való Világból. Kattintson rá!
www.szabad-riport.gportal.hu

SZABAD RIPORT

„Az a világ, amit látsz, csak egy cukormázos felszín. Van alatta egy másik világ. Az az igazi.”
www.szabad-riport.gportal.hu. Kattints rá!

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.

A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató

ISSN 0865-5146

Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága,

1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.

Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknel, e-mailen:

hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.

További információ: 06 (80) 444-444.

Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft,

negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.

Szedés, tördelés: Progressio Kft.

Nyomtatás: Oláh Nyomda, 1211 Budapest, Központi út 69-71.

Felelős vezető: Oláh Miklós vezérigazgató.

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspарт.hu>